

การจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของประชาชน ตำบลบันนังสาเรง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
People's household solid waste management Bannang Sareng Subdistrict,
Mueang District, Yala Province

อาฟีส กะเต็มมะดี นูรอาซีกิน ปาเต็ะ นุสree ยีป่าโล พาอีซ๊ะห์ แยนา รุสนา尼 วอเจะ นุไอนี วันทอง มาเรียนี อัวว วันยาเมี๊ยะห์ แ瓦อูมา
ชาเรืออะห์ การี ชา奴รี เจ๊กอ อาเมิน สุลามี๊ชี ฟักรุดีน สามา๊ะ อีร์ฟาน สา ชูฟฟิกอร์ มาโซ๊ และยุทธนา ก้าเด็ม

Hafis Katemmadee Nurasioken Pateh Nusree Yeopaloh Paesah yaena Rusnanee Worngoh Nur-ainee Wanthong Marianee
Awae Wanyamilah Waeauma Sari-ah Keree Sanuree chekho Ameen Sulasoh Fakruddeen Samoh Erfan Salaeh Sulfikor Maso
and Yutthana Kadem

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

Faculty Humanities and Social Sciences, Yala Rajabhat University

Corresponding Author Email: 406223036@yru.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง การจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของประชาชน ตำบลบันนังสาเรง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของประชาชน 2) เปรียบเทียบระดับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของประชาชน กลุ่มตัวอย่างประชาชนที่อยู่ในเขตพื้นที่ตำบลบันนังสาเรง จำนวน 320 คน ใช้แบบสอบถามเรื่องการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของประชาชนตำบลบันนังสาเรง เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย t-test และ F-test

ผลการศึกษา พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของประชาชน ตำบลบันนังสาเรง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยจำแนกผลการศึกษา 3 ด้าน (ดังนี้ 1) การจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของประชาชนในตำบลบันนังสาเรง มีผลการจัดการขยะด้านการคัดแยกขยะภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.62$, $S.D. = 0.60$) 2) การจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของประชาชนในตำบลบันนังสาเรง มีผลการจัดการขยะด้านพฤติกรรมการจัดการขยะภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.55$, $S.D. = 0.60$) และ 3) การจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของประชาชนในตำบลบันนังสาเรง มีผลการจัดการขยะด้านการกำจัดขยะภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.44$, $S.D. = 0.60$)

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของประชาชน ตำบลบันนังสาเรง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา จะต้องให้องค์กรบริหารตำบลบันนังสาเรง ให้ความสำคัญต่อการเปิดพื้นที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมต่อการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนในพื้นที่ให้มากขึ้น รวมทั้งจะต้องมีกลยุทธ์ วิธีการที่หลากหลายในการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในพื้นที่

คำสำคัญ : การจัดการขยะมูลฝอย ครัวเรือน ประชาชน

Abstract

This study, titled Household Solid Waste Management of Bannang Sareng Subdistrict People, Mueang District, Yala Province, aims 1) to investigate the level of household solid waste management of Bannang Sareng subdistrict people and 2) to compare the level of household solid waste management. The questionnaire on household solid waste management of Bannang Sareng sub-district people was administered to a sample of 320 people living in Bannang Sareng sub-district. For data analysis, frequency, percentage, mean, t-test, and F-test were used.

The results of this research revealed that people's participation in the management of household solid waste in Bannang Sareng Sub-district, Mueang District, Yala Province is at a high level. The findings from this study can be categorized into three categories as follow: 1) The overall results of waste management in terms of waste separation were at a high level ($\bar{X} = 3.62$, S.D.=0.60); 2) The effects of waste management on waste management behavior of people in Bannang Sareng sub-district were at a high level ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = 0.60); and 3) The waste management results of waste disposal were at a high level ($\bar{X}=3.44$, S.D.=0.60).

Recommendations from the research suggest that the Bannang Sareng Subdistrict Administrative Organization should emphasize on having open zones for individuals to become involved more in the management of household waste in the area, as well as considering a strategy and various approaches to build local people's participation processes

Keywords : Solid Waste Management Household People

บทนำ

ขยะเป็นปัญหาสำคัญระดับโลกที่หลายประเทศ รวมถึงประเทศไทยที่ต้องประสบปัญหา เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของประชากร การขยายตัวทางเศรษฐกิจและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี จึงมีการประดิษฐ์และพัฒนาเทคโนโลยีมาใช้จำนวนอย่างมากขึ้น เป็นสาเหตุให้มีจำนวนขยะเพิ่มขึ้นและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ซึ่งมีทั้งขยะจากภายนอก อุตสาหกรรม ภาคการเกษตร ครัวเรือน และสารเคมีอันตราย เป็นเหตุให้เกิดขยะเศษสิ่งของเหลือใช้มีปริมาณมากขึ้นในทศวรรษที่ผ่านมาที่เรียกว่า “ทศวรรษแห่งการพัฒนา” นั้นปรากฏว่าได้เกิดปัญหายา הרุนแรงขึ้นและปัญหาจากของเหลือทิ้งเป็นต้น เหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมและมีผลต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนและที่ผ่านมาประเทศไทยประสบกับปัญหาวิกฤติขยะที่ยังไม่สามารถกำจัดได้หมดและมีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่กระบวนการกำจัดขยะตกค้างยังไม่ได้รับการแก้ไขและการบริหารจัดการยังไม่ถูกหลักวิชาการเท่าที่ควร (สำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2558) ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชนตามมา การจัดการขยะมูลฝอยแบบฝังกลบที่ไม่ถูกต้องยังก่อให้เกิดปัญหาไฟไหม้ขยะมูลฝอย นอกจากนี้ประชาชนยังขาดองค์ความรู้และจิตสำนึกเกี่ยวกับปัญหาและการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายซึ่งไม่ให้ความสำคัญที่จะลด และคัดแยกขยะ มูลฝอยตั้งแต่ต้นทางหรือแหล่งกำเนิดปริมาณขยะมูลฝอยซึ่งเพิ่มมากขึ้นทุกปีขณะที่เมืองขยะมูลฝอยเพียงร้อยละ 30 เท่านั้น ที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง มีบางส่วนถูกนำไปประยุกต์มาใช้ใหม่ (Recycle) (กรมควบคุมมลพิษ, 2557:ออนไลน์)

สถานการณ์ขยะมูลฝอยในปี 2564 เกิดขึ้น 24.98 ล้านตัน ลดลงจากปี 2563 ร้อยละ 1 โดยขยะมูลฝอยมีการคัดแยก ณ ต้นทาง และนำกลับไปใช้ประโยชน์ จำนวน 8.61 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2563 ร้อยละ 3 กำจัดอย่างถูกต้อง 9.68 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี 2563 ร้อยละ 6 และกำจัดไม่ถูกต้องประมาณ 6.69 ล้านตัน ลดลงจากปี 2563 ร้อยละ 15 สาเหตุส่วนหนึ่งที่ทำให้ปริมาณขยะมูลฝอยลดลงเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ทำให้มีการควบคุมการเดินทางของนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศมาประเทศไทย แต่ในขณะเดียวกันมีมาตรการกำหนดให้ปฏิบัติงาน Work From Home การสั่งอาหารผ่านระบบบริการส่งอาหาร (Food Delivery) ส่งผลให้ปริมาณพลาสติกใช้ครั้งเดียว (Single use plastic) เพิ่มขึ้น (กรมควบคุมมลพิษ, 2564:ออนไลน์)

สำหรับพื้นที่จังหวัดยะลา มีรายงานประมาณการปริมาณขยะมูลฝอยของกรมควบคุมมลพิษกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมว่าในปี 2551 จังหวัดยะลา มีประมาณการปริมาณขยะมูลฝอย 187 ตันต่อวันหรือคิดเป็นร้อยละ 3.71 ของประมาณการปริมาณขยะในภาคใต้จังหวัดปัตตานี 313 ตันต่อวันหรือคิดเป็นร้อยละ 6.22 ของประมาณการปริมาณขยะในภาคใต้และจังหวัดราษฎร์ 374 ตันต่อวันหรือคิดเป็นร้อยละ 7.43 ของประมาณการปริมาณขยะในภาคใต้ทั้งนี้ในการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลจะได้ผลดี และเกิดประโยชน์สูงสุดบรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายด้าน และหนึ่งในพื้นที่สำคัญของการจัดการขยะมูลฝอยคือ “พนักงานเก็บขยะมูลฝอย” ซึ่งตามลักษณะงานโดยทั่วไปจะมีหน้าที่ในการให้บริการเก็บขยะมูลฝอยตามบ้านเรือนตลาดร้านค้าสถานประกอบการและมูลฝอยทั่วไปที่ประชาชนนำไปทิ้ง ณ จุดรองรับขยะตามแหล่งต่าง ๆ (กรมควบคุมมลพิษ, 2561:ออนไลน์)

ปัจจุบันสถานที่กำจัดมูลฝอยของจังหวัดยะลา จัดการด้วยวิธีการฝังกลบก่อให้เกิดปัญหาการสะสมของมูลฝอยทำให้จำเป็นต้องมีการขยายสถานที่กำจัดมูลฝอยขึ้นเรื่อย ๆ เป็นการสืบเปลือยพื้นที่ นอกจากนั้นแล้วการกำจัดมูลฝอยด้วยวิธีการฝังกลบโดยไม่มีการจัดการคัดแยกนำมูลฝอยส่วนที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้กลับมาใช้ประโยชน์ยังเป็นการสืบเปลือยของทรัพยากรโดยสูญเปล่าและการสะสมของมูลฝอยยังก่อให้เกิดของเสียต่อปัญหาการกระจายของมูลฝอยและการซึมของน้ำชะล้างและปัญหาสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ซึ่งสามารถทำให้เกิดปัญหานิวงกว้างจนส่งผลกระทบต่อมุขชนข้างเคียงได้โดยเฉพาะในสภาพภูมิอากาศของจังหวัดยะลาที่มีฝนตกชุกซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้ความเสี่ยงในด้านปัญหาการจัดการกับน้ำซึ่งเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ปัญหาเหล่านี้จะทวีความรุนแรงขึ้นตามการเจริญเติบโตของประชากรและชุมชน ดังนั้นจังหวัดยะลาจึงดำเนินการศึกษาระบบการกำจัดมูลฝอยรูปแบบต่าง ๆ เพื่อลดการสะสมของมูลฝอยลดความเสี่ยงด้านปัญหาสิ่งแวดล้อมรองรับการขยายตัวของชุมชนและใช้ประโยชน์จากมูลฝอยให้ได้สูงสุดโดยไม่ก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมต่อมุขชนในพื้นที่โดยใช้ระบบกำจัดมูลฝอย ซึ่งสามารถลดปริมาณมูลฝอยสะสมใช้ประโยชน์จากมูลฝอยและลดความเสี่ยงด้านปัญหาสิ่งแวดล้อมได้คือวิธีการจัดการมูลฝอยแบบผสมผสานทำการคัดแยกมูลฝอยเพื่อรีไซเคิลและแปรรูปมูลฝอยที่สามารถแปรรูปได้เป็นพลังงาน เพื่อลดปริมาณมูลฝอยสะสมลงให้ได้มากที่สุดลดปัญหามลภาวะจากมูลฝอยสะสมเพื่อเป็นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของยะลาและรองรับการขยายตัวของชุมชนอย่างยั่งยืน

จากสภาพในพื้นที่ที่ตำบลบันนังสาระ ได้มีการจัดการขยะมูลฝอยหรือของเสีย แบ่งเป็น มูลฝอยธรรมชาติทั่วไป ได้แก่ มูลฝอยสด เศษอาหาร กระดาษ โฟม พลาสติก ขวด แก้ว โลหะ ฯลฯ และของเสียอันตราย ได้แก่ มูลฝอยติดเชื้อจากโรงพยาบาล ภาคราชการ สารเคมี กำจัดแมลง ภากน้ำมัน หลอดฟลูออเรสเซนต์ แบตเตอรี่ใช้แล้วเหล็ก กำเนิดของเสียที่สำคัญ ได้แก่ ชุมชนพื้นที่เกย์ตระกرم ปริมาณขยะมูลฝอยดังกล่าว ส่งผลให้เกิด ปัญหาสิ่งแวดล้อม ขยายตัวเกิดขึ้นทำให้เกิดปริมาณมูลฝอยตาก้างตามสถานที่ต่าง ๆ หรือมีการนำไปกำจัดโดย วิธีกองบนพื้นที่ไม่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม ได้แก่ อาการเสีย น้ำเสีย แหล่งพำนัช น้ำโคร จากมูลฝอยตาก้างบนพื้นจะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของพืชและแมลงวัน ซึ่งเป็นพาหะนำโรคติดต่อทำให้มี 7 ผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน รวมถึงเกิดเหตุร้ายๆ และความไม่น่าดูจากการเก็บขยะมูล

Foleyไม่ทรงดทำให้เกิดกลืนเหม็นรบกวน ในพื้นที่ตำบลบันนังสาวเร อำเภอเมือง จังหวัดยะลา (องค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสาวเร, 2562:ออนไลน์)

จากข้อมูลขั้นต้นซึ่งให้เห็นว่าการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสาวเร อำเภอเมือง จังหวัดยะลา มีการจัดสร้างสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยแบบสุขาภิบาลแต่ยังมีปัญหาในด้านการดำเนินงาน เนื่องจากขาดการบริหารจัดการทั้งในเรื่องงบการดำเนินการของบุคลากร รวมทั้งการเก็บค่าธรรมเนียมขาด ประสิทธิภาพบางแห่งยังมีปัญหามาลชนต่อต้านการแก้ปัญหาไปได้ระดับหนึ่งแต่ยังมีปัญหารือการจัดการ ขยะมูลฝอยอย่างคร่าวๆ ซึ่งต้องการการประสานเพื่อการจัดระบบที่สมบูรณ์ และการสนับสนุนจาก ส่วนกลางด้านวิชาการและบริหารจัดการ ซึ่งปริมาณขยะมูลฝอยที่เพิ่มขึ้นทุกวัน เนื่องจากการเจริญเติบโตของ เศรษฐกิจและสังคม จึงมีปริมาณขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสาวเร เฉลี่ยอยู่ประมาณ 3 ตันต่อวัน และมีปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นทุกวัน ทำให้การกำจัดขยะมูลฝอยของตำบล ต้องมีการบริหารจัดการที่ถูกต้องและถูกสุขลักษณะและสอดคล้องกับปัจจัยบันมากที่สุด ซึ่งในการจัดการและกำจัดขยะมูลฝอยในตำบล เป็นหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสาวเรที่จะต้องรับผิดชอบและเป็นผู้ดำเนินการระบบการเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอยการกำจัดขยะมูลฝอย จากนั้นให้นำไปกำจัดไปยังสถานที่ฝังกลบขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสาวเร ได้มีการจัดทำสถานที่ในการจัดการกับขยะที่เกิดขึ้นในตำบลพิ恒 ดังนั้น คงจะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการจัดการขยะขององค์กรบริหารส่วนตำบลบันนังสาวเร อำเภอเมือง จังหวัดยะลา เพื่อนำผลวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการปรับปรุงและประยุกต์ใช้กับการจัดการขยะในชุมชน และการจัดการสถานที่ทิ้งขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสาวเร อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาระดับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลบันนังสาวเร อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
- เพื่อเปรียบเทียบระดับการจัดการขยะในครัวเรือนประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลบันนังสาวเร อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ โดยใช้สูตรการคำนวณการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้สูตร Yamane ของทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane) ประชากรเป็นครัวเรือนทั้งหมด 1,599 ครัวเรือน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ 320 ครัวเรือน ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 10 ปีขึ้นไป ที่อาศัยในเขตพื้นที่ตำบลบันนังสาวเร อำเภอเมือง จังหวัดยะลา และใช้สถิติเชิงพรรณนา เช่น ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และทดสอบสมมุติฐานด้วยสถิติเชิงอนุमาน ได้แก่ t-test และ F-test ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

1.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ตำบลบันนังสาวเร อำเภอเมือง จังหวัดยะลา โดยมีจำนวนประชากรทั้งหมด 1,599 ครัวเรือน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 320 คน ซึ่งเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลบันนังสาวเร อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

2. เครื่องมือในการวิจัยและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ โดยใช้การสุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คณาจารย์ได้ใช้การเลือกตัวอย่างด้วยวิธีการแบบบังเอิญ (Accidental sampling) โดยเก็บข้อมูลจากประชาชนที่พบเจอนะในวันที่ลงพื้นที่เก็บและแจกแบบสอบถามให้กับประชาชน เพื่อทำแบบสอบถาม การจัดการขยะของประชาชนตำบลบันนังสาวเร อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ซึ่งประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ศาสนา สถานภาพสมรส อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือน ซึ่งประกอบด้วยจำนวน 20 ข้อ และกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกคำตอบข้อที่ถูกที่สุด เพียง 1 ข้อ

ตอนที่ 3 การจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของประชาชนในตำบลบันนังสาเรง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ซึ่งประกอบด้วยจำนวน 3 ด้าน โดยมีจำนวน 30 ข้อ ดังนี้

1. ด้านการส่งเสริมองค์ความรู้ในการจัดการจัดการขยะ จำนวน 10 ข้อ
2. ด้านความรู้ความเข้าใจ จำนวน 10 ข้อ
3. ด้านการส่งเสริมองค์ความรู้ในการจัดการจัดการขยะ จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นๆ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบปลายเปิด ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างประชาชน ตำบลบันนังสาเรง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ตอบแบบสอบถามและตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนของแบบสอบถามแล้วนำวิเคราะห์ข้อมูล ทำการศึกษาตั้งแต่เดือนธันวาคม 2564 - มีนาคม 2565

4. การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยแนะนำตนเอง แจ้งวัตถุประสงค์การทำวิจัยและขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างในการให้ข้อมูลที่ตรงตามความเป็นจริงและแจ้งกลุ่มตัวอย่างว่าในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ คณะกรรมการวิจัยจะเก็บข้อมูลนี้เป็นความลับไม่มีการระบุชื่อและรายงานการวิจัยจะเสนอผลโดยรวม และกลุ่มตัวอย่างมีสิทธิ์ในการปฏิเสธเข้าร่วมวิจัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะกรรมการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคทางสถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) เช่น ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และตรวจสอบสมมติฐานด้วยสถิติเชิงอนุमาน ได้แก่ t-Test และ F-Test เพื่อการวิเคราะห์หากความแตกต่างของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของประชาชนในตำบลบันนังสาเรง อำเภอเมือง จังหวัดยะลาโดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในการเขตพื้นที่ตำบลบันนังสาเรง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา จำนวน 320 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 40-49 ปี รองลงมา มีอายุระหว่าง 20-29 ปี ส่วนใหญ่ มีสถานภาพแต่งงานแล้ว รองลงมา มีสถานภาพโสด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป รองลงมา นักเรียน/นักศึกษา และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีการศึกษา รองลงมา จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนรายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง พบร้า ส่วนใหญ่รายได้ 5,001-10,000 บาทต่อเดือน รองลงมา รายได้ 10,001-15,000 บาทต่อเดือน โดยส่วนใหญ่ กลุ่มตัวอย่างนับถือศาสนาอิสลาม ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของประชาชนในตำบลบันนังสาเรง พบร้า ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของประชาชนในระดับปานกลาง รองลงมาอยู่ในระดับน้อย

สำหรับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของประชาชนในตำบลบันนังสาเรง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา พบร้า ด้านการคัดแยกขยะ ด้านพฤติกรรมการจัดการขยะ ด้านการกำจัดขยะ และในภาพรวมส่วนใหญ่ประชาชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 1 ตารางแสดงการทดสอบสมมติฐานการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของประชาชนในตำบลบันนังสาเรง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

การทดสอบสมมติฐาน	Mean	Std.	t/F	Sig
เพศ	3.54	0.51	2.43	.016
อายุ	3.54	0.51	0.64	.000
สถานภาพ	3.54	0.54	1.25	.28
อาชีพ	3.54	0.51	7.30	.000
ระดับการศึกษา	3.54	0.51	4.12	.001
รายได้	3.54	0.51	4.61	.004
ระดับความรู้ความเข้าใจ	3.54	0.51	9.48	.000

จากตารางที่ 1 ผลการทดสอบสมมติฐานการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของประชาชนในตำบลบันนังสาเรง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา พบร้า ประชาชนที่เป็นเพศ อายุ ศาสนา สถานภาพสมรส อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ที่ต่างกัน มีการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนแตกต่างกัน นอกจากนี้ประชาชนสถานภาพสมรสต่างกัน การจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือน ตำบลบันนังสาเรง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยแบ่งตามระดับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนประชาชนตำบลบันนังสาเรง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

ระดับการจัดการขยะมูลฝอย ครัวเรือนในภาพรวม	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	15	4.7
ปานกลาง	124	38.8
มาก	180	56.3
มากที่สุด	1	3
รวม	320	100.0

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งตาม ระดับการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนในภาพรวม พบร้า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนในภาพรวม ระดับมาก มีจำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 56.3 รองลงมาการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนในภาพรวมระดับปานกลาง มีจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 38.8 และการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนในภาพรวมระดับน้อย มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 ตามลำดับ

การอภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง การจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของประชาชนใน ตำบลบันนังสาเรง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลบันนังสาเรง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ที่มีเพศต่างกัน มีการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของประชาชน แตกต่างกัน โดยพบว่าประชาชนเพศชาย มีการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนมากกว่าประชาชนที่เป็นเพศหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประชาชนเพศชายมีการจัดการปริมาณขยะที่มีจำนวนมากได้ดีกว่าเพศหญิง ดังนั้นประชาชนที่เป็นเพศชาย มีการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนในปริมาณมากได้ดีกว่าประชาชนเพศหญิง โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ (สมพงษ์ แก้วประยูร, 2558) ศึกษาเรื่องความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในครัวในเขตเทศบาลเมืองควนลัง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่า เพศต่างกันทำให้มีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยแตกต่างกัน

ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลบันนังสาเรง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ที่มีอายุต่างกัน มีการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของประชาชน แตกต่างกัน โดยพบว่าประชาชนที่มีอายุ 10-19 ปี มีการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนมากกว่าประชาชนที่มีอายุ 40-49 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประชาชนที่มีอายุ 10-19 ปี ส่วนใหญ่อยู่ในวัยเรียน เนื่องจากสถาบันการศึกษามีการกำหนดขั้นปูกັງเรื่องการจัดการขยะ ทำให้มีการตระหนักร่วมมือกันมากกว่าประชาชนที่มีอายุ 40-49 ปี ดังนั้น ประชาชนที่มีอายุ 10-19 ปี มีการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนมากกว่าประชาชนที่มีอายุ 40-49 ปี โดยสอดคล้องกับการศึกษางานวิจัยของ (กิตติ วิชารวงศ์ , 2554) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทุ่งสะเดา ตำบลวังเย็น อำเภอแบลงยาง จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการจัดขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทุ่งสะเดา จังหวัดฉะเชิงเทรา ของประชาชนที่มีอายุต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยแตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับการศึกษางานวิจัยของ (นภัส น้ำใจตร, 2561) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนในตำบลกระทุ่มล้ม อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอย ไม่แตกต่างกัน

ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลบันนังสาเรง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ที่มีอาชีพต่างกัน มีการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือน แตกต่างกัน โดยพบว่าประชาชนที่เป็นนักเรียนนักศึกษา มีการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนมากกว่าประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้ นักเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในวัยเรียนสถาบันการศึกษามีการกำหนดขั้นปูกັງเรื่องการจัดการขยะ รวมถึงมีการกำหนดภาระหน้าที่เริ่มทำความสะอาด ดังนั้น นักเรียนนักศึกษา มีการจัดการขยะมากกว่าประชาชนที่มีอาชีพข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ อาจเป็น เพราะว่าอาชีพข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ มีบุคลที่มีหน้าที่ดำเนินการในเรื่องความสะอาดในสถานที่ทำงาน ทำให้ส่งผลกระทบต่อการจัดการขยะในชุมชนหรือในบ้านของตนเองน้อยลง โดยสอดคล้องกับการศึกษางานวิจัยของ (ชัยพร แพภิรมย์รัตน์, 2552) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการคัดแยกขยะและแนวทางการส่งเสริมการคัด แยกขยะมูลฝอยของประชาชนชุมชนบ้านชากแจ้ว เทศบาลตำบลหัวใหญ่ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า เปรียบเทียบพฤติกรรมการคัดแยกขยะและแนวทางการส่งเสริมการคัดแยกขยะมูลฝอยของประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอย ไม่แตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับการศึกษางานวิจัยของ (บรรณี ตันติวนันท์, 2550) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดขยะ มูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลท่าสะอ้าน อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีระดับการมีส่วนร่วมในการจัดขยะมูลฝอยที่แตกต่างกัน ตามอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในความคิดเห็นของผู้วิจัย เห็นว่าเนื่องจากประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน ส่งผล

ให้การปฏิบัติกรรมต่าง ๆ การดำเนินชีวิตประจำวันมีความแตกต่างกัน ทำให้ประชาชน มีส่วนร่วมต่อการจัดการขยะมูลฝอย ทั้งในครัวเรือนและการปฏิบัติกรรมร่วมกับประชาชนหรือ ปฏิบัติกรรมร่วมกับเทศบาลตำบลคลองใหญ่ ไม่แตกต่างกัน

ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลบันนังสาระ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร ที่มีรายได้ต่างกัน มีการจัดการขยะมูลฝอย ครัวเรือน แตกต่างกัน โดยพบว่าประชาชนที่มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาทต่อเดือน มีการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนมากกว่า ประชาชนที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาทต่อเดือน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประชาชนที่ทำงานในพื้นที่หรือทำงานทางเข้ากินคำ ไม่เวลา ว่างค่อนข้างมากในการจัดการขยะ หากกว่าประชาชนที่มีรายได้ 10,001-15,000 เนื่องจากมีงานประจำหรือเป็นลูกจ้าง ทำให้มีเวลาในการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษางานวิจัยของ (ปรเมษฐ์ ห่วงมิตร, 2550) ศึกษาพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอย ของประชาชนในเขตตลาดพัชรา กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มีรายได้ ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับการศึกษางานวิจัยของ (ธุติรัตน์ ธิติกมรรต์น, 2552) ได้ศึกษาพฤติกรรมของประชาชน ในการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนของเทศบาลตาลสม์ด อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พบร่วมกับ รายงานที่ได้ในครัวเรือนแตกต่าง กันมีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยแตกต่างกัน

ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลบันนังสาระ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการจัดการขยะมูลฝอย ครัวเรือน แตกต่างกัน โดยพบว่าประชาชนที่ไม่ได้เรียน มีการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนมากกว่า ประชาชนที่เรียน หนังสือ ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่า ประชาชนที่ไม่ได้เรียนหนังสือมีเวลาในการจัดการขยะในครัวเรือนของตนเองได้มากกว่า ซึ่งอาจ เป็น因为ที่มาจากการปูรณาหาร หรืออวัตถุดิบต่าง ๆ ในครัวเรือน จึงทำให้มีเวลาในการจัดการขยะมูลฝอยมากกว่า ประชาชนที่ เรียนหนังสือ ดังนั้น ประชาชนที่ไม่ได้เรียนหนังสือมีเวลาในการจัดการขยะได้มากกว่า ประชาชนที่เรียนหนังสือ โดยสอดคล้อง กับการศึกษางานวิจัยของ (สมชญา หนูทอง, 2556) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้และพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของผู้นำ ห้องถิน: กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า เบรียบเที่ยบ พฤติกรรมผู้นำห้องถินที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน พบร่วมกับ ผลการจัดการขยะมูลฝอย ไม่แตกต่างกัน และไม่ สอดคล้องกับการศึกษางานวิจัยของ (ณูฐาพ ยมจินดา, 2550) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหาร จัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลเมืองหนองบึง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษา พบร่วมกับ ประชาชนที่มีระดับ การศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยแตกต่างกัน

ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลบันนังสาระ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีการจัดการขยะมูลฝอย ครัวเรือน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็น เพราะว่า ประชาชนที่มีสถานภาพ โสด แต่งงานแล้ว แยกกันอยู่ หย่าร้าง และหม้าย ได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนจากแหล่งเดียว กัน จึงทำให้ประชาชนตำบลบันนังสาระทุกสถานภาพ มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการขยะมูลฝอยเหมือนกัน และส่งผลทำให้มีจิตสำนึกในการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือน ตำบลบันนังสาระ และมีส่วนร่วมการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น ทำให้ประชาชนที่มีสถานภาพสมรส แตกต่างกัน มีการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนไม่แตกต่างกัน โดยสอดคล้องกับการศึกษางานวิจัยของ (เฉลิมชาติ แสงไพล, 2556) ศึกษาเรื่องการศึกษาพุติกรรม การจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลแซะ อำเภอครบรุ จังหวัด นครราชสีมา ที่มีสถานภาพสมรสต่างกันในภาพรวมและรายได้ทุกด้าน มีพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับการศึกษางานวิจัยของ (สุริยะหาญพิชัยและจันทร์ฉาย จันทร์ฉาย, 2561) ได้ศึกษาการจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วมของเทศบาลตำบลสำราญ อำเภอชัยนาดา จังหวัดพบบุรี พบร่วมกับ

ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยกับการจัดการขยะในครัวเรือนโดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลบันนังสาร์ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ที่มีระดับความรู้ความเข้าใจต่างกัน มีการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือน แตกต่างกัน โดยพบว่าประชาชนส่วนใหญ่ที่มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนระดับปานกลาง ทั้งนี้เป็นเพราะว่าประชาชนที่มีระดับความรู้ความเข้าใจในระดับมาก มีความรู้ความเข้าใจด้านการคัดแยกขยะและด้านพฤติกรรมการจัดการขยะในระดับมาก และประชาชนที่มีระดับความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลางที่มีความรู้ความเข้าใจด้านการกำจัดขยะในระดับปานกลาง ดังนั้นทำให้ประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนระดับมาก มีการจัดการขยะมูลฝอยได้ดีกว่าประชาชนที่มีระดับความรู้ความเข้าใจในการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนระดับปานกลาง สอดคล้องกับการศึกษางานวิจัยของ (วัฒนธรรมรังค์ มากพันธุ์, 2561) พบร่วมกับ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเชียงใหม่ ที่ระบุว่า ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของขยะในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของประชาชนในตำบลบันนังสาร์ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ซึ่งการวิจัยครั้งนี้จำแนกเป็นรายด้าน พบร่วมกับ ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย ด้านพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอย ในภาพรวม ส่วนใหญ่ประชาชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ประชาชนที่มีเพศ ศาสนา ระดับการศึกษา และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือนที่ไม่ต่างกัน มีการจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของประชาชนในตำบลบันนังสาร์ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่อง การจัดการขยะมูลฝอยครัวเรือนของประชาชนในตำบลบันนังสาร์ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ดังนี้

1.1 องค์กรบริหารส่วนตำบลบันนังสาร์ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา จะต้องให้ความสำคัญต่อการเปิดพื้นที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมต่อการจัดการขยะมูลฝอย ในพื้นที่อาจิ้ห์หลักบริหารที่เหมาะสมในการเชิญชวนหรืออาจใช้ข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมต่อการจัดการขยะมูลฝอย ด้วยการจัดทำสื่อต่าง ๆ ที่สามารถเข้าถึงประชาชนได้โดยตรง เช่น การทำบอร์ดประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับเรื่องของขยะมูลฝอย วิธีการจัดการขยะมูลฝอย ประชาสัมพันธ์ตามสถานที่ต่าง ๆ ในหมู่บ้าน เช่น แม่ยิด ร้านน้ำชา ศาลาประชาคม พร้อมทั้งมีบุคลากร เจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงที่พร้อมจะดูแล และดำเนินงานเฉพาะด้านการจัดการขยะ

1.2 องค์กรบริหารส่วนตำบลบันนังสาร์ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา มีการจัดการการอบรมส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนให้มากขึ้น และจะต้องมีกลยุทธ์ วิธีการที่หลากหลายในการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในพื้นที่

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้จัดได้พบประเด็นที่น่าสนใจซึ่งจะนำไปศึกษาต่อใน การศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

2.1 ควรเพิ่มประเด็นของแบบสอบถาม เพื่อให้ได้ความคิดเห็น หรือความต้องการของประชาชนในหลาย ๆ ประเด็น เพื่อเป็นการต่อยอดความรู้ใหม่ ๆ ในการจัดการขยะมูลฝอย

2.2 ควรมีการศึกษาเรื่องการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในตำบล อำเภอ หรือจังหวัดอื่น ๆ เพื่อใช้เป็นข้อเปรียบเทียบกับผลงานวิจัยครั้งนี้ และสามารถทำให้เห็นถึงภาพรวมของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย ได้หลากหลายมิติ

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือนของประชาชนตำบลบันนังสาเรง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา สำเร็จได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูลักษณ์ฟิกอร์ มาใจ ผู้ให้คำปรึกษา และให้ข้อเสนอแนะ ตรวจสอบแก้ไข ตลอดจนชี้แนะแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆใน การศึกษา จึงกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี่

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ยุทธนา ก้าเด็ม ที่ให้คำปรึกษา ตรวจสอบและแก้ไขความถูกต้องของเครื่องมือการวิจัยและความถูกต้องของบทความวิชาการให้สมบูรณ์

ขอขอบคุณประชาชนตำบลบันนังสาเรง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา และองค์กรบริหารส่วนตำบลบันนังสาเรง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามพร้อมทั้งให้ความรู้เกี่ยวกับพื้นที่วิจัยเป็นอย่างดี จนสำเร็จทุกประการ

เอกสารอ้างอิง

กรมควบคุมมลพิษ. (2557). รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย. สีบคัน 14 กุมภาพันธ์ 2565,

จาก <http://infofile.pcd.go.th>

กรมควบคุมมลพิษ. (2564). สถานการณ์ขยะมูลฝอย. สีบคัน 24 ตุลาคม 2565, จาก <https://www.pcd.go.th>

กรมควบคุมมลพิษ. (2561). รายงานประเมินผลการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของกรมควบคุมมลพิษกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. สีบคัน 24 ตุลาคม 2565, จาก <https://www.pcd.go.th>

กิตติ วิชาวงศ์. (2554). พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลทุ่งสะเภาตำบลวังเย็น อำเภอแปลงยาว

จังหวัดยะลา. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานท้องถิ่น). ชลบุรี:

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

เฉลิมชาติ แสงไศาล. (2556). การศึกษาพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน : กรณีศึกษาเทศบาล ตำบลแซะ อำเภอกรุงศรีฯ จังหวัดนครราชสีมา. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). นครราชสีมา:

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

ชัยพร แพภิรมย์รัตน์. (2552). พฤติกรรมการคัดแยกและแนวทางการส่งเสริมการคัดแยกขยะมูลฝอยของประชาชนชุมชนบ้านชากเงี้ยวเทศบาลหัวยใหญ่ อำเภอทางละมุง จังหวัดชลบุรี. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป). ชลบุรี: วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

ธูติรัตน์ ธิติกรรัตน์. (2552). พฤติกรรมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนของเทศบาลแม่ศึก อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป). ชลบุรี:

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ณัฐาภ พยมจินดา. (2550). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ในเขตเทศบาลเมืองหนองปรือ อำเภอ邦黎 จังหวัดชลบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทประสบศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ). ชลบุรี: วิทยาลัยการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นภัส น้ำใจตรง. (2561). พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนในตำบลกระหุ่มล้ม อำเภอสามพราน จังหวัดนนทบุรี. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประเมษฐ์ ห่วงมิตร. (2550). พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในชุมชนเขตภาคพระว้าทุม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทประสบศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป). ชลบุรี: วิทยาลัยการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรณี ตันติญาณันท์. (2550). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะมูลฝอยในเทศบาลตำบลท่าสะอ้าน อำเภอ邦黎 จังหวัดฉะเชิงเทรา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทประสบศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานท้องถิ่น). ชลบุรี: วิทยาลัยการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัฒนธรรมค์ มากพันธ์. (2561). ความรู้ ความเข้าใจ และพฤติกรรมการจัดการขยะของประชาชนในเขตเทศบาลนครตั้ง จังหวัดตั้ง. วารสารมหาวิทยาลัยทักษิณ, 21(1), 83.
- สมพงษ์ แก้วประยูร. (2558). ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือนของประชาชนในเขตเทศบาล เมืองคงหลัง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. (สารนิพนธ์ปริญญาโทประสบศาสตรมหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- สมชญา หนูทอง. (2556). ความรู้และพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของผู้นำท้องถิ่น: กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตอำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทประสบศาสตรมหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุริยะหาญพิชัย และจันทร์ฉายจันทร์. (2561). การจัดการขยะแบบมีส่วนร่วมของเทศบาลตำบลลำนารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี. วารสารเทคโนโลยีสุรนารี, 12(1), 67-85.
- องค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสาเรง. (2562). สภาพในพื้นที่ในตำบลบันนังสาเรง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา.

สืบค้น 14 กุมภาพันธ์ 2565 จาก <https://www.bannangsaieng.go.th>